

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ GESCA PIENIAVEK

ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

(ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΟΛΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προτού γοινένου καὶ τέλος)

B'.

Οι δύο μήδες αρέβενται κατόπιν τὰ χόρια τους. Και ἡ βασιλικότης ψηφίστων, τά πεντε
θεῖσσαν, εἴναι νῦν φρεγαστένε, μὲν νῦν νιγροποδιά ξεκουστέ δικι-τρεῖς φρορέσ... ***

— Θὰ πάρω πέρι μὲν δοκιμέψω, μητρούδια μου, θὺ περόδιοι χρήματα πολλὰ καὶ βατέρω φέντα νὰ γηγενέσσω πάρα πολλά γηγενέσσα μου τὴ Βάσσα, καὶ τότε θὰ περνήσω καλέτερα, λέει ὁ Πιέτρεκ στὴ μάντη του.

— "Ἄν εἰναι μὲν τὸ θέλμα τοῦ Θεοῦ, ἀς γίνεται καὶ αὐτό, παύει μου, τοῦ ἀπαντάει ἡ μητέρα του. Αλλὰ ἡ καρδιά μου σὰν νὰ μοῦ λέπῃ διτὶ. Ο Φράνερ δὲν σὲ συνεβούλεψε καλά καὶ τίμα. Εάντος γὰρ τοὺς γονεῖς του δὲν φρόντισε καὶ τοὺς ἄμφοτες ἀπὲιποτοὺς καὶ πεθανεῖν καὶ θάυματισθεῖν; Γιατὶ γὰρ ἀνθρώπῳ οὖν μὲν αὐτόν, οὔτε Θεός ίπαχες...

— Δέν πιστεῖν νῦν εἶναι σωρτὸς αὐτός, μάντα. Θὰ τὰ λένε μὴ πακές γλώσσες. "Αν γνωρίζεις τὸν Φύλινκα, θὰ εἴβλεπες τὰ καλλίδια ἀνθρώπων τούς εἶναι! Ενοικια σου, καὶ ὁ Θεός. Θὰ μὲν ψωθήσῃ... Θὰ ἐγγαστῶ δισού πιστοφόρο, γάρ να κερδίσω λίγα χρήματα καὶ νὰ γηγενέσσω πάρα πολλά στὸ χωρίο. Θὰ συνάρρεσσα τότε μαζὶ γελάδα καὶ παινόγρυμα φυγῆς..." Όξοι φτάθησα τότε, μητρούδια μου! ... Καὶ θὰ μοῦ δώσουν καὶ τὴ Βάσσα μου...

— Πιέτρεκ μου, παύει μου, αὐτὸς τὸ στόμα σου καὶ στοῦ Θεοῦ τ' αὐτὸν. "Αλλὰ κατὶ μοῦ λέει μέσια μον πάς πρέπει νά φοβούμασταν. Φοβούμαστα πάδες κατὸν θὲ νὰ μᾶς βρήκῃ! ... Γιατὶ νά φάγης; Γά τὴ Βάσσα; Μὰ ἄν, μολιταΐηται, δὲν θελήσουν τὰ γηγενέσσα της νά στη δώσουν; ... Μή γοιλοσκάς, παύεις μου, ἐσόν νόσοις καταλά... Καὶ γηγενέσσα δοσες θέλλεις. Γερός είσαι, δέξαι ὁ Θεός, καὶ δουλευτάρης είσαι... Καθήσεις εδώ... " Η δουλειά σύντε τοτὲ και σύντε θὲ σύντε σύντε λέψην! ... Πάντα γρεινόσσανται κέριμα δέδα, γάρ τὸ θέντομα, γάρ τὸ ἀλόντομα, γάρ τὸ δεμάτισμα, τὸ στίβαριμα. Δέξαι νάγη ὁ Θεός, δὲν πεγκάσαις ἀκόμα... Κερδίζεις μαζὶ καρδία δέδα καὶ τὰ ροζά σου καὶ τὸ φυρώ σου... Γιατὶ νά πάς στην ξενιτεία; "Εγώ δὲν θὰ ζήσω καὶ πολὺ νά στι χαρού καὶ σύντε νὰ σού δίνω βάρος. Φτάνει έστιν νάσαι κατὰ κ'έγω ἀς πάνω, ἀς πεθανώ... Τι την θέλω πετά νά ζωνή... Μόνο καὶ μονάγα για σύντε ζωνή...

— Μήν τὰ λές τὸ λόγια αὐτά, μανούδια μου, γιατὶ ουρίζεται! Η καρδιά μου... Μή φοβάσα γιά μένα, γιατὶ δὲν θὰ μὲν αὐτήρης ὁ Θεός, Πρέπει δικοι νά φέγων, νά ζεντεινόσσα καὶ νὰ δούνειρο, γιατὶ δὲν μπορώ νά ζήσωσι χωρὶς τὴ Βάσσα μου...

— Κλαίγαντε καὶ οἱ δύο, η μητέρα του τούσσον τὴν εὐχὴ της. "Ο νέος έπειρε λίγο ψωμί μὲ βούτηρο, τούματε τὸ μαύρο του καὶ ξεπίνειν.

Στὸ σταυροδόριο, κοντά στὸ μεγάλο ζύλινο σταυρό, τὴ Βάσσα ητανε γονατιστή. "Ο Πιέτρεκ πήγε καὶ γονάτισε κοντά της. Δεητήριαν μαζὲν καὶ κατόπιν ἀποχωρειστήριαν γιά μάρ φορά ἀκόμα :

— Δέν μπορώ νά ζήσω καὶ ζωεὶς ἐσένα, Βάσσα! ...

— Καὶ γάρ μένα τὶ θὰ ήταν, χωρὶς ἐσένα, νά ζωνή ;

— Ο ήμιος ήταν σκεπασμένος ἀπὸ σύντεσιν, μίστες πετούσσαν, σάν μαρτσιμάδια, στὰ κωφάδια, ἔνας ἀέρας φυσαστείς δυνατός καὶ παγωμένος καὶ συγχρόνως ἀρχισε ἔνα δυνατό χοννόρεο.

— Θὰ δούλεψω μάτι μπορώ, δέστη μπορώ! είτε ὁ Πιέτρεκ. Γιά σένα θὰ δούλεψω... Περίμενε μὲ ώς νὰ γνωστοί, Βάσσα...

— Δική σου θάμα, ἀγαπητέμενο μον. Στ' ὅρκίσσαμα στὸ Θεό, ποι μ' ὀπούνει...

— Τὰ Χριστούγεννα μὰ θ' οδοῦ, δεν θέλεις δὲ Θέος...

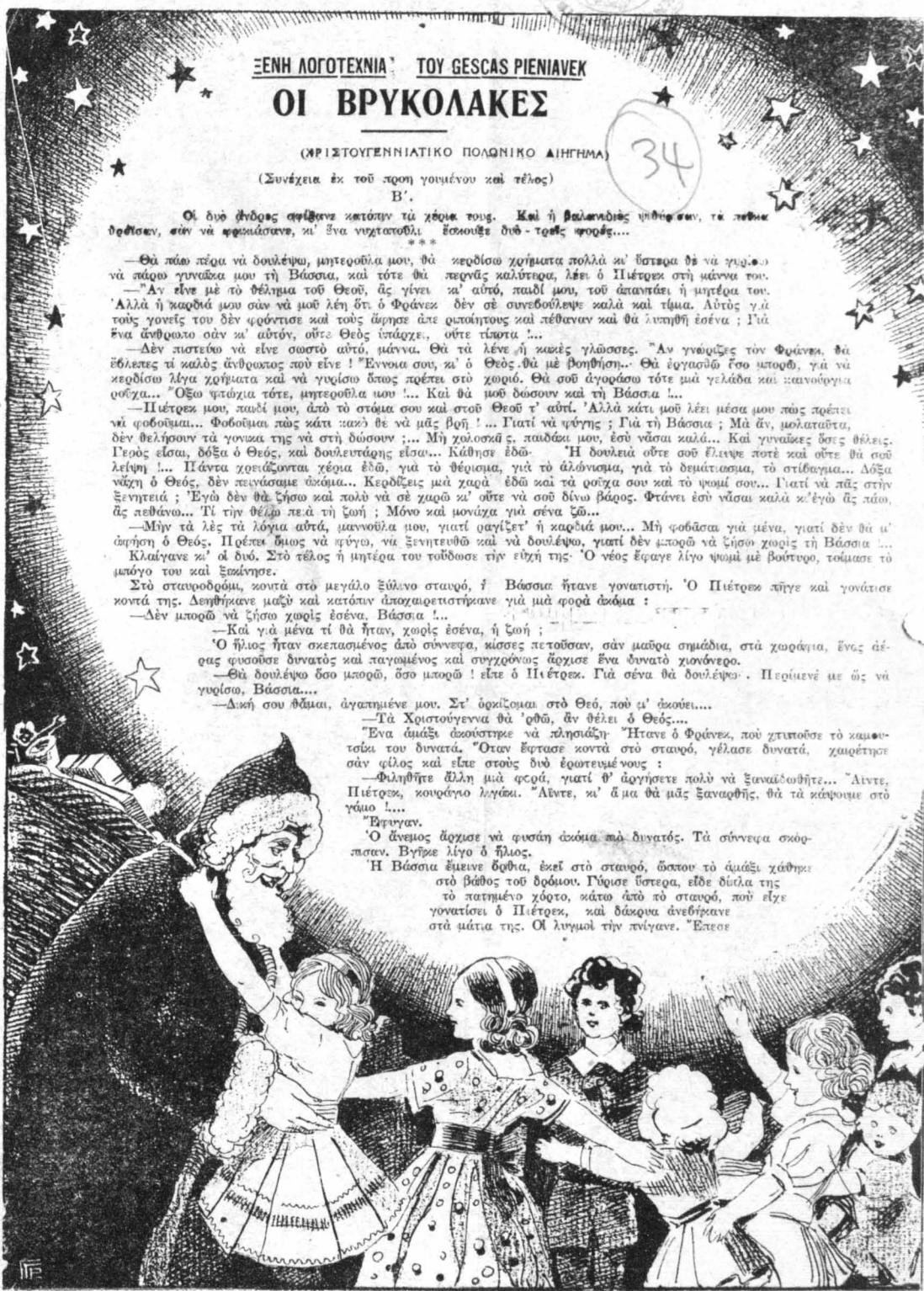
— Εγάναντες ἀσύντοτρε πάντα μητρούδης! Ήτανε ὁ Φράνεκ, ποὺ γητειόσσε τὸ καμουτσάτιον του δυνατά. "Οταν δηταστε κοντά στὸ σταυρό, γέλασε δυνατά, χαρέτηρε στὸν φύλο καὶ είπε στοὺς διὸ ἐφοτευμένους :

— Φιλητήρες ἄλλη μάτι φράν, γιατὶ δὲν ἀργήσετε πολὺ νά ξαναδωθῆτε... "Διντε, Πιέτρεκ, κουφάγοντα ληγάκι. "Αίντε, καὶ ἀμα τὰ μᾶς ξαναδωθῆς, θὺ τὰ καφρούμε στὸ μάτια της. Οι ληγμοὶ την πνίγανε. "Ετεσε

— Βήγυαν.

— Ο δινεος δράμος νά φωνάρι ἀκόμα πλά δηγατός. Τὰ σύντεφα σκόρπιαν.

— Η Βάσσα ξεμίνει δρόσια, ἐξει στὸ σταυρό, δωστον τὸ ἀμάξι κάθηρε στὸ βάθος τοῦ δρόσου. Γύρισε μητέρα, εἰδὼ διύλια της τὸ πατημένο χόρτο, κάπιο ἀπὸ τὸ σταυρό, πον είχε γονατιστεί δι Πιέτρεκ, καὶ δάκρυα ἀνεβίρανε στὰ μάτια της. Οι ληγμοὶ την πνίγανε.

και πάλι στα γύνατα κι' άρχισε άκρια μιά φορά την προσευχή της.

"Αξαρκαν είπε καὶ νὰ γναῖξῃ καὶ νὰ λάψῃ κοντά της. Κύττασε καλλιέργεια. "Ηταν μάια εἰώνα της Παναγίας, μαζί μ' ἔνα φωλακτό, καὶ είλυσαν πέστε από τοῦ Πιέτρες τὸ λαμπτό.

—Αχ, Παναγά μου, είτε, έγνης χωρίς τὸ φωλακτό του ...

—Φύλαξε του, Παναγία μου, είτε. Φύλαξε του, μη τοῦ σιγῆι κανένα κακό! Θέλε μου, έγνης χωρίς τὸ φωλακτό του!.

Τὰ δάρωνα τὴν πάνηνε. "Όλα μέσου στὴν ψυχή της ήσαν σκοτεινά, σαν νὰ εἶδε πειά οθητή δ' ήλιος τῶν ἐπίδωτα της....

—Καλὸ θά ήταν νὰ μένωμε καὶ νὰ ξενυχτούσαμε ἑδῶ, σὲ τοῦτο τὸ χωριό. Τὰ ἀλογά νὰ κουφασμένα καὶ τὴ νύκτα ἀστέλλει σ' αὐτὸν τὸ δρόμο δεῦται πάραχει, εἴτε τὸ Πιέτρες στὸν Φράνες.

—Δέρχο ξέχεις, Π.έτρες, τοῦ ἀπάγνησης ἐξείνος, ἀλλὰ τὸ στάριο ποὺ κουβαλάωμε πρέπει νὰ είναι πρωτο-πρωτοὶ στὸ Τύρνοβο. "Ἄσ προσχώμαστε λιγάνια ὄψων καὶ σαν περάσουμε αὐτὸν τὸ δάσος, θὰ βροῦμες ἐννα καπτηλές. Θά ποιήσε ένα ποτήρι καὶ θὰ δύσωμε καὶ στὰ ἀλογά νὰ πάνε....

—Οπως θέλεις, Φράνες!...

—Ευτρόπος, λοιπόν! Ντεέέέέ : Χότ ... Χότ ... Χότ ...

Παροχωροῦν. Περάσαν τὸ χωριό. 'Ακονύγνωτα μονάχα τὰ σκυλιά νὰ γανγήσουν. Στάθηκαν τώρα στὸ δάσος. 'Ο οὐράνος είνε καθαρός. "Ένα μισό φεγγάρι καὶ τὰ ἀστέρια λάμπανε ψηλά, ἀλλὰ τὸ φῶς των ἐφορᾶς μέσα στὸ δάσος. Οι λάδιοι διὰ ποινοὶ τὸ ἐμποδίζουν. Σκοτάδι βασιλεύει...

—Κάθησες όν φέρος, Π.έτρες, λέει ὁ Φράνες στὸ σύντροφό του καὶ κράτα τὰ λουριά, ώστον νὰ γεμίσει τὴν πάτη μου καὶ νὰ τὴν ἀνάβω μὲτα τὸ τασσάμα μου...

—Ο Π.έτρες κάθεται ἐμπόρος καὶ πάφει τὰ λανιάνα.

—Χάι.. Χάι.. Χάι .. Ντεέέέ ..

Συλλογίζεται, καθὼς τρέχει, τὴν μητέρα του, τὴν Βάσσα του, καὶ η ψυχὴ του σκιρτάει εὐχαρ-στημένη. Συλλογίζεται τὰ κρηματά πού θὰ κερδίσει, καὶ ν' ἀγρότης μὲλάγελα γά τὶ μάντιν του καὶ γά νὰ στεφανοῦῃ τὴν Βάσσα.

—Λοιπόν, Π.έτρες, τὴν Βάσσα τὴν πάρης ; τὸν φατίνιαν ἀσφαρά δ' Φράνες.

—Απ' θέλεις δὲ θέλεις! ἀποκρίνεται δὲ Π.έτρες.

—Κι' ἄν δὲν τὸ θέλω ἔγω;

—Τι λόγου εἰν' αὐτά, Φράνες;

—Κινήσεις ἡ Βάσσα;

—Πάρα πού, Χωρίς ἐμένα δὲν είνε δυνάτων νὰ ζήση.

—Ψέματα λέξ, οὐδελάξει δ' Φράνες...

Καὶ ..

Στὸ Βορσόνει, ἡ μητέρα τοῦ Πιέτρες ἔκλαψεται. Ουδέποτε τὸ γινό της, δὲν νοῦς της ὅτι γι' αὐτὸν παραδέσθησε. "Η Βάσσα πε-κλαψεις καὶ κατευθύνεται καὶ νὰ γένηται σεριέτες καὶ νὰ γένηται κι. Ήλιος κρασι.

Ο Φράνες δύος δὲν μεθοδεύει, δούς κι' ἄν επλε.

Πέρασαν μέρες, βρδανήσεις, μῆνες...

Τελείωσε δὲ θεοτρόπος. "Ηρε τὸ φωλακτόριο. "Η γοητὰ μητέρα τοῦ Π.έτρες κόπτεται νὰ κάπη πειά της ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ κλέψιο. 'Αρ-ρωστησε ἀπὸ τὸν πόνο της. "Η Βάσσα την περιποιήσαν. Τῆς έδινε κι' ἔπινε ζεστό, τῆς έπινε ζουψι απὸ περιστέρια, γιὰ δυναμωτικό, ἀλλὰ καλλιέργειαν δὲν έδιπεται.

"Ηρε καὶ δὲ Νοεμβρίου, πού είνε δὲ μῆνας τῶν ψυχῶν ἐξει. "Η μάν-τα τοῦ Πιέτρες σμράπτει τὴν φωδό της γοητείας τῶν ψυχῶν. θαυμάτων σὰν καλλιέργεια καὶ δέη στὴν ἐκκαλλιέργεια καὶ γινοτεις κι' ἔπινε καὶ πάλι στὸ κρεβετά της. Καὶ τειν δὲν ζαναπράσθηκε. Κομήθηκε τὸν κύνο τὸν αἰδοίον, βαθεά, στὴν κρύα γῆ.

"Η Βάσσα ολίγευσε καὶ μαρωνότανε. "Ενας φόδος την κυνηγόδεις ἀδοντος καὶ δέη μαρωνότανε νὰ ἰδῃ τὸν Φράνες στὰ μάτια.

Αὐτὸς σήγανε, δην πάντα, στὸ σπίτι της, ἀλλὰ φαντάστησε σαν νὰ είχε ἐγκαταλείψει πειά τοῦ γάμου τὸν ίδει.

—Ἐγά πειά, έλλει, δέν κάνω γιὰ τὴν Βάσσα, μά σύτε κι' ή Βάσσα μά ειμέ. Κι' ἀμά γνωστει δὲ Π.έτρες, μὲ τὸ καλό, ἔγω θὰ τοὺς στεφανώσων.

—Τι νὰ γίνη, έλλεις καὶ ή Μαλκογά ακά, η μητέρα της Βάσσας αι. 'Α-φού έτοι δὲ θέλει τὸ θέλει καὶ έγνημένα καὶ ή Βάσσα τόσο πού γιὰ τὸν Πιέτρες... Ο θέλει νὰ δάση νὰ γνωστή μὲ τὸ καλό κι' ἀς στεγανωθεῖν.

—Ο Φράνες έργοςθετε :

—Υποσχέθηκε στὴ Βάσσα διτι θὰ γνέξι δωπέζει τὰ Χριστούγεννα.

Σάν έρθει, λοιπόν, δὲν θὰ τὸν άφησουμε νὰ ξαναπάγη καὶ θὰ κάνουμε τὸ γάμο τους, ποὺν έρθει ή Μεγάλη Σαρακοστή.

—Ου μόνον θέτεις τότε ένα ξενγάρι κανουνίγα παπούτσια κι' ένα φρεσκάτικα, τοῦ είτε ή μαρτσότες, ή Μορόντα.

—Ναι, ναι... Θε σ' ἀγούσων, ἀλλὰ θὰ κυντάξουμε νὰ βροῦμε κα-

νέντων Πιέτρες καὶ γιὰ σένα.

—Α! θὰ γλεντήσουμε καὶ θὰ χορέψουμε τόσο πολύ, ποὺ θὰ πέσουν τῶν σπιτιών τὰ κεραμίδια! ... συνεπλήσσουνε δ' Φράνες. Φτάνει μονάχα δ' Πιέτρες νὰ μήνη εἴδη καμπά άλλη Βάσσα στὸ δρόμο του... Γιατί, ποὺ έρεις κανείς, σὰν κερδίσει χριστάμα ποιλά, δὲν θὰ έρθη στὸ χωριό ή θὰ πάντα νὰ ξήρη στην πόλη καὶ νὰ βρῇ εκεί καμπά κυρά...

Στὸ Βορσόνει, στὸ σπίτι τοῦ Κοσμά, είναι μαζεύμενον ποιλό καὶ κουβεντάζον. Ελεῖ πάλι η νύχτα τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. 'Ο γέρο - Κοσμᾶς είναι κακοδιάθετος. "Η Μαλκογάτα δέν μιλάει κι' ή Βάσσα στην πόλη της Παναγίας μετὸ φυλακτό τοῦ Π.έτρου. "Όλα, εἴ-παιε, είναι σκοτεινά, μέστι στὴν ψηλή της, σαν νὰ οθήστηκε δ' ήλιος τῶν έλαδων της. Κι' αὐτή άχαντα καὶ γιὰ στηρίζεται τὸ ποδόστροφό της, ποὺ τόσο τὸ ποδόστροφό...

—Πήγανε δέξιο, Βάσσα, μὲ τη γαβάδα καὶ τὸ ξύλινο ποντάλι, νὰ δώσου τὴ σύστα στὸν βρισκόλακος, λέει ή μάντα της.

—Χοῦ ... Χοῦ ... Χοῦ ...

—Αξαρκα, πίσω απὸ τὸ σπίτι, πράσινε μπροστὶ της μια λευκὴ σκάλα. Είχε μάλιστα θηλητή στὸν πόδη της καὶ κατόπιν τὸ κεφάλι της.

—Κάθε πλασμα πᾶς δοξάζει τὸ Θ.ό! φωνάζει ή Βάσσα.

Η ματωμένη σκιά σήριωσε τὸ χέρι, έδειξε τὸ σπίτι, έπειτα τὴν καρδιά της καὶ κατόπιν τὸ κεφάλι της.

—Θεέ μου, δ' Π.έτρες! ... ξενώνισε ή Βάσσα. Ζωντάνος είσω ή πεθαμένος, άγνωτη μοι; ... Οπος κι' έν είσω. Πιέτρες μου, καὶ στὸν τάρο έν είσω απόμα, έγώ δική σου θάμια πάντα!.

Μιλούντας έτοι ή Βάσσα, προσώρησε γιὰ τὸν άγκαλιάσην.

—Είλι μέσα, Βάσσα, καὶ κάνει κρόνο, της φώναξε ή Μαλκογάτα, ποὺ πρόσβαλλε στην πόρτα.

—Μήποτε ή Βάσσα κουβεντάζει μὲ κανένα βρισκόλακα πάλι; ; απὸ ού Φράνες, θέρησε τὸ πάντα;

—Μητερούνα μον, είνε δέξιο Πιέτρες! ... φώναξε ή νέα. Φεύγω καὶ πάλι μαζή τον... Αφίγινε γεινά σὲ δύος σας! ... Πάει, δὲν θὰ μεταλλήσητε πειά!..

Η Μαλκογάτα έτοξε νὰ πάσῃ τὴν κόρη της. Πίσω της έτοξε δὲ Φράνες. Θέλησε νὰ πάσῃ τὴν Βάσσα από τὸ πάντα;

—Φοντάνη! ... Εσώ τὸν σπότωνες! Ού θέρες, ούτε οι άνθρωποι σὲ συγχωρήσουν!..

Ο ματωμένος ίσως πλησίσας τὸν Φράνες, ποὺ νόμισε δέξαγνα πάδι μάντας της φωνή του. Πιέτρες νὰ τὸν φώναξε :

—Ο θέρες νὰ σὲ τιμωρήση, ζηρ γιὰ τὸ καπό που έκαψες σὲ μένα, ἀλλά γιὰ τὸ καπό που έκαψες στη μάντα μου για σὲ τούτη

τὴ δινοτικούμενη! ...

Η Βάσσα τινάζεται απὸ τὴν άγκαλιά της Μαλκογάτας.

—Βρέχουμε μαζί σου, Πιέτρες! ... φώναξε.

Και σωμάτωστα ποντά στης μάντας της τὰ πόδια Σὲ λέγο, τὸ σόμα της Βάσσας δένται ξαντλιώμενο στὸ κρεβενθάτι, κοντά στὸ μιστελειωμένο Χριστουγεννάτικο δείπνο. Ο Φράνες είχε γίνει άφωνος.

Γάμος δὲν έγινε στὸ Βορσόνει.

—Έγινε μά κρεβενά στὸ σπίτι τοῦ γέρο - Κοσμᾶ. Εθύμανε τὴ Βάσσα, πούτε στὴ γηρά μητέρα τοῦ Πιέτρου.

Πιέτρες δέ ηρχεταις τὸ γέρο - Κοσμᾶ τὸ πάντα.

—Ο Φράνες, απὸ έκεινή τη νύχτα τῶν Χριστουγέννων, είχε χάσει τὰ λογιά του, δύος έλλειγε δύο κόσμους. Πηδούσε καὶ γελούσε άγρια.

—Όλα πούτε ήρχεταις νὰ άρχεταις τὸ παραμυθικό τῶν Χριστουγέννων.

—Η λίτη τώρα βασιλεύει στὸ σπίτι τοῦ γέρο - Κοσμᾶ. 'Ο Φράνες έγνιε τη νύχτα έτεντη τριγύρω απὸ τὸ θύλαμμένο σπίτι. Σταμάτησε τέλος σε μέρη της φωτισμούς δένται τὸν λαζανούντο.

Διὸ λευκές σκέψεις φωτίζουνται. Η μάλιστα έρχεταις καπά τὸν λαζανούντο.

—Ο Φράνες έλλησε νὰ τύγη, ἀλλά δέν μπορούσε. Μιά δύναμις δόρατη τὴν ορατούσην καρπούσιον στη θέση του.

—Η ματωμένη σκιά τοῦ έδειξε τὸ δρόμο καὶ μάζη μὲ τὴν άλητη, την

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Η κ. Ι. Σ.

"Ενα κομψοτεχνικό φυσιγνωμία πακάντε, νόστημη, γοητευτική και σπανίας φρεσκάσες, προστίθενται τό ενδιαφέρον και τήν άρεσμα. Δέν άγαπα πολύ την φαρμακών ζωή τῶν σαλονιών. Προτίμα τῶν περισσότερων φιλοκαλούνται. Νεωτάτη και έξιάστως σαφέων, την χαρακτηρίζει μάλιστας λογική και σοβαρότης. Μπρετστόρια εξαιρετική. Αι έμφαντες της θαυμαστής κομψότητος και ώμωρφας.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Τὸ παρελθόν Σάββατον οἱ καλεσμένοι; τοῦ ἐπιτελεαμένου τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς κ. Βίσσης πέρασαν μάλιστατη βραδιά, δικού γοντας τὴν φωνή τῆς καλλιέργειας καὶ Νοβότρας.

—'Η κ. Βίσσης ψέματα σταθεράστατα, βοηθημένη ὑπὸ τοῦ κ. Βίσσης, ψέματα ωραῖα τουλάχιστον σὲ δρόμα πάσσων.

—Παρενθέσαν δὲ πρεσβευτής τῆς Ἀγγλίας κ. Ονάτσελόν, δὲ πρεσβευτής τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ κ. Ντέ Ρόσση, δὲ πρεσβευτής τῆς Βρετανίας καὶ ἡ κ. Οὐλέλαριο.

—'Η κ. Νοβότρα, φωτοτάπη, μὲ φόρμα σὲ γορδά μπριν, ἐτραγούδησε μὲ πολλὴ τέχνη τραγούδια Σιτάνα και Σούμπερτ, τῇ συναδείᾳ τοῦ κ. Δ. Μητροπούλου.

—Ἐπραγκισθήσαν χορός.

—Παρενθέσθαν ἐπίσης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀργυροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δελμούδην, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀραβαντούν, δὲ στρατηγὸς καὶ ἡ δῖς Παπαγιανού, δὲ κ. καὶ ἡ κ. Μπλότσαη, πλλ.

—Τὰ σπήτηρα τῆς θάρατορος καὶ κομψότητος ἀνήκον εἰς τὴν κ. Ἐλλη Σαλικώνστα, ἡ δοιά ἔφερε ἔνα θαυμάσιο βελούδινο φόρεμα σὲ δύο τερατούρων προσώπων.

—Κύκλειστον πλοιωτάτον. 'Η οὐρανούσιαν ἐδέχετο θείωτικά.

—Χορδὸς ζωρός μέχρι τῶν πρωστῶν ωρῶν.

—'Η κ. Νοβότρα ηδὲ ἀδιάβατη περιστοῦ σμερή ἀπὸ κυρίες και κυρίοις, ποτὲ διεβάθεαν τὶς ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις των γὰ τὸ τεχναριό της και τὴν γοητευτική ὀμοφρά της.

—'Η κ. Νοβότρα ἐξαιρεσθήσαν μὲ πολὺ ἐνθουσιασμῷ γὰ τὴν κομψότητα και τὸ τουαλετικό σὺν τῷ Ἀθηναϊκού ψυχών.

H MONTAIN

λειτουργοφερμένη σκιά, τοῦγγενεψαν νὰ τὶς ἀκολουθήσῃ. 'Ο Φράντες ἀκολούθησε, ὑπάκουος, στὴν προσταγὴ τους. Περιπάτησαν ἀρκετὸ διάστημα οἱ στινταστικαὶ παρὰ μακριά, ποὺν μακριά, στὸ δάσος, στὸ μέρος ἐκεῖνο, ποτὲ δὲ Φράντες ἥθελε τάχα γ' ἀνάρη γά ματ στηργὴ τὴν πάτη του. Δεξιά, ἀπὸ τὸ δρόμο, ἤταν ἔνας γκρεμὸς βαθύς, δῶτον κανεὶς ποτὲ μιαρούσαν καὶ κατέβησε ἐκεῖ, παραμέρισε τὸ κχόνι μὲ τὰ χέρια του, ἔκοψε ἓνα χοντρὸ κλαδὸν ἀπὸ τὰ δένδρα και μ' αὐτὸν ἀρχίστηκε στὴν γῆμα. Εξέθαψε κατὰ, τὸ τύμης μέσον την καὶ τὸ φορτωθῆκε στὸν δῶμας του.

—'Η δύν σπιεῖ περιπατούσαν πάλι μπροστά του...

Σημαίνειν ἡ καμπάνες τῆς γορτῆς τῶν Χριστούγεννων και οἱ ἄνθρωποι πηγαίναντε στὴν ἐξάλογία. 'Ο γέρος - Κοσμᾶς, ή Μάλιστρος, ή Μαρόστας, πήγαντας κ' αὐτοῖς και μετά τὴ λειτουργία, τράβηξαν γὰ τὸ νεκροτάφιο, στῆς Βάστας τον τὸν τάφο.

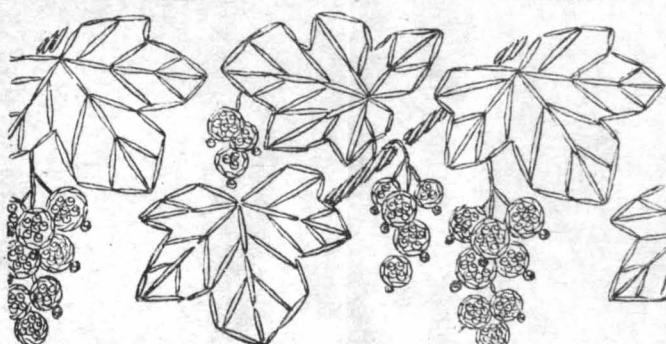
Μά κάπιοις ἦταν ξαπλωμένος στὴν εἶσοδο τῶν κομητηρίων. 'Ο Φράντες...

—Ἐλεῖς πεδιαμένος! φώναξε δὲ γέρος - Κοσμᾶς.

Κι' ἀλήθη α, δὲ Φράντες ηταν ξινάσμενός.

Πληριάσαντε κατόπιν στὸν τάφο τῆς Βάστας και τῆς μάννας τῶν Πίτερος. 'Αναμεπο στὸς δύο αντόνων τάφοις βροκόταν ξαπλωμένο τὸ πτώμα τοῦ Πιέτρου, μὲ μια μεγάλη πληγὴ στὸ κεφάλι...

GESCAS PIENIAVEK

Φραγκοτάπη μπάντα για χρωματιστὸ κέντημα. Κεντητάται μὲ κοτόν - περλέ διγραμοὶ ἢ μονόχρωμο, μὲ πετοχήτη βελονιά και μὲ κομπάκι. Είναι πολὺ κατάλληλη για νά γαρνίρετε ποδίστες παιδιών, πετσέτες, τραπεζομάνθηλα κλπ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΠΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΕΜΟΡΦΙΑ

(Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΑΣ)

Αλίκη η Μικαηλίδη ου, Ένταθα. — Πλένετε τὸ πρόσωπό σας μὲ πολὺ ζεστό νερό, ξεπλένετε τὸ δέ με νερό ζεστό, στὸ διπό έχετε προσθέσει δύο κουταλίες της σούπας σόδα. Κενταύετε τὸ τέλος τούς ὡς τέσσερες φορές ψερές τη βδούαμα μὲ τὴν έξης λοσόν :

Alcool camphré 60 gr.

Eau de roses 10 *

Μή χρησιμοποιήστε κρέμα, ἀλλὰ μόνον παθενικό γάλα, τοῦ διπού την συνταγὴν θύ βρίστε σὲ προηγούμενα τεύχη τοῦ Μπούετου.

Ψυχή η Πονιδάσαν, Γαστούνην. — Τί είδους έξανθήματα είχατε βγάλει; 'Από τὰ γραφείνα σας δὲν μπορώ να καταλάβω καὶ έχει τὸ πρόσωπό σας. Για νά λιπάνω χρησιμοποιεῖτε τὴν έξης κρέμα :

Vaseline 20 gr.

Lanoline 10 *

Solution de sulfate de quinine à 1/15 30 *

Συντοιδούλα η Μ., Ένταθα — 'Αν ή πανάδες σας δὲν είναι έντονες, χρησιμοποιήστε τὴν έξης λοσόν :

Eau de roses 50 gr.

Eau fleurs d'oranger 50 *

Borax 10 *

Κ. Ι. Σ., Ένταθα. — Συνεχῶς τὴν ἀτάντηρίν μου. 'Αποτὸ δέρμα μα σας είναι ξηρό, νὰ χρησιμοποιήστε τὴν έξης πολὺ θρέψημα ιρέμα :

Lanoline anhydride 25 gr.

Axonge benjoinée 25 *

Pommade de concordières 50 *

Eau de roses 10 *

Μπορεῖτε νά κάνετε ἀτόβως περιμάντη, τῷρα μάλιστα μὲ τὰ μηχανήματα ποὺ ἐγκάρδουν καρφίς ήλετρο σιφού. Τὰ μαλάί σας νὰ τὰ ξεπλένετε μὲ ζουμενῆι γερμανικοῦ, μέσα στὸ διπό θύ έχετε στήνει και 2 λεμόνια. Στὸ προηγούμενα φύλλα τοῦ Μπούετου θύ βρήστε πολλά συνταγήσαντος τῆς τριχοπτούσας. Σπασόνταν πολλά καὶ κατά. Τὰ πόλιγνα είναι τὰ σπαστήνα τῆς Κρήτης, ποὺ θύ τὰ βρήστε στὰ έδωματωνα σὲ σχήμα σφαρού. 'Ως κρανίον για τὰ κελύν σας συντατοῦ τὸ Michèle, στὸ άναυτότερο δρόμων. 'Ως φούν σας στὸ συντατοῦ τὸ Mystikum τοῦ Scherk, σὲ δρόμων ρούγε I ή india.

Σωτηρ. Γ. ανανακόποντον, ο ν. Βοτανόν. — Διατυπώς δὲν είμαι εἰς θέση να σας συμβούλευσον. 'Απειθυδήστε τὶς εἰδώλων δεματολογούν. 'Αξίζει νά τοποθετήσετε σὲ έξοδα και νά πάτε σε μα μεγαλεύτερη πολλά, κάριν τῆς υγείας του παιδιού σας.

Ν ορ. Γ. ανανακόποντον, Αγροτόπολην. — Γιὰ τὶς χιονίστρες και τὰ σκασίματα, ἀποφεύγετε νά βάσετε τὰ χέρια σας στὸ νερό και ἀλειφέτε τὰ τακτικά μὲ γλυκερίνη. Μή βγαίνετε ἐπίσης στὸ νερό μὲ γαντίας και ἀπορρέετε, δοκιμάστε τὰ τὸ βράδυ νὰ καταβάθη με γαντία. Τέλος, ἀν κανονίν την εὑρετικήν τους η κινητούστε, διλέπετε τες μὲ βάσια ιδωβών και ἀπὸ πάνω μὲ γλυκερίνη. Μήν ἀφίνετε ποτὲ ζεστά τὰ χέρια σας, ἀλλὰ φροντίζετε θάστε νὰ είναι πάντα λιπαρά. Τὰ κοκκινόδατα τη μήτη σας, δὲν δεν βγαίνουν μὲ τὸ φάρμακο, θύ φρεσκάντεσσα σὲ αἵματος άλσον και τότε μισορέτε νά τὰ ξέρασθε μόνον μὲ ήλετροπλόκον.

Ν ινόν 'Ε δε μ. — 'Ο νέος, μὲ τὸν διπόν σχεισθήσατε, είναι πολὺ νεαρός άλσοι, διυτικός, ώστε νά μπορῇ να γίνῃ λόγος για σοδαρωτέρα πράγματα. 'Εφόσον λιπάντων φοδάντων τοὺς γονεῖς σας και δὲν θέλετε νὰ ξεπλένετε τὰ σχέσεις σας μεγαλώντας και φλεβών, καλόν θα είναι τέλος ειδώλων τέντε νά πάρετε πίσω τὴ συντογαρία και τὰ γονιώματα σας, ἀλλά νά τον τη ξεπλένετε ώς χάριν και μὲ πολὺ εύγενον τρόπο.

Α. Χ. 96 — 'Η λέξη ειδόντων δὲν ποέται νά ίσηρη την πολύ ζεστή βελονιά σας. Για νά ξεπλένετε και μεγαλώντας και άπαντας σας, διακόπτετε τὰ σχέσεις σας με γκραίους και φλεβών. Καλόν θα είναι τέλος ειδώλων τέντε νά πάρετε πίσω τὴ συντογαρία και τὰ γονιώματα σας, ἀλλά νά τον τη ξεπλένετε ώς χάριν και μὲ πολὺ εύγενον τρόπο.

Α. Χ. 97 — 'Η λέξη ειδόντων δὲν ποέται νά ίσηρη την πολύ ζεστή βελονιά σας. Για νά ξεπλένετε και μεγαλώντας και άπαντας σας, διακόπτετε τὰ σχέσεις σας με γκραίους και φλεβών. Το πικάντικό νά λιπάνετε είναι ευκολούλωτατο νά διαλιθίθη. Κάνετε πάντοις γυμναστική και περιορίστε τὸ πανηγύρι σας.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ